

татитѣ е такъвъ и онакъвъ и да поврѣди на работата ни. За тава азъ вчера счетохъ за моя длѣжностъ повторно да Ви обѣрна вниманието на писмото отъ 9 и ако и слѣдъ това напомнюване Вие отново телеграфирате да трѣгне г. Беронъ, азъ разбира се, ще го приема за другаръ, но ще излѣза отъ отговорностъ. Впрочемъ азъ съ удоволствие се научихъ тукъ, че това, което г. Грантъ ми каза относительно търговското минало на г. Берона, не е до тамъ истинно. За това и ако Беронъ се научи, че има прѣпоръчителни и рѣши да трѣгне, азъ ще пиша г. Гранту да го извадя отъ заблуждението му и ще го помоля да не пише нѣщо, което да дискредитира депутацията. Г. Беронъ не е още получилъ отговоръ отъ княза, а понеже има утрѣ една работа тукъ, той ще остане да чака както Вашия, тѣй и княжеския отговоръ, пѣкъ азъ ще замина, ако ще Господъ, тая вечеръ въ Виена, дѣто г. Евлогий имѣ добрината да ми обѣщае, че ще ми телеграфира Вашия отговоръ и рѣшението на г. Берона, ако тоя отговоръ пристигне тукъ слѣдъ трѣгването ми. Въ Виена не мисля да се бавя повече отъ единъ день, колкото да прибѣра писмата Ви и ще замина за Парижъ, дѣто ще чакамъ вече другаря си, прѣди да почна официалнитѣ си дѣйствия. По тоя начинъ мисля, че най-добрѣ дѣйствувамъ, защото и самъ въ Парижъ азъ отвѣнъ ще мога да дѣйствувамъ прѣди да дойде другарѣтъ ми, а въ Виена нищо не мога сторѣ.

Тукъ се видѣхъ съ английския *ministre résident*, г. Уайтъ,¹ за когото имяхъ писмо отъ г. Палгрейва. Той както въобще всички англичани много малко надежда дава. Споредъ него не било за мислене, че Европа ще се съгласи да направи за сега и най-малкото измѣнение на берлинския трактатъ. Азъ му разправихъ опасността на нашето положение. Тогава, рече той, всичко, което Европа може да направи е, да ви прати европейска войска да ви пази. Тукъ азъ му изложихъ всичкитѣ несгоди на подобна една окупация. Но тогава — възрази той — Турция не искате, европейци не щете, трѣба да се убѣдите най-послѣ, че Европа нѣма да ви даде това, което искате. Виждате, че тоя въпросъ за европейска окупация още при първата ми постѣпка се повдига.

¹ Sir William White, добрѣ извѣстенъ отпослѣ като английски посланикъ въ Цариградъ прѣзъ врѣмето на съединението.